

bindelse med den Tilbøjelighed, der maatte er hos enkelte til at lægge noget mere ind i enkelte Punkter, end man maatte rettelig bør, naar der er Tale om en Lov om det offentlige Fattigvæsen. Jeg skal sige, at jeg ikke tror, at man i en Paragraf i en Lov om det offentlige Fattigvæsen er i Stand til paa en fyldestgørende Maade at løse den Opgave, man her har talt saa meget om, og som finder sit Udtryk i § 64. Jeg tror, det vil blive aldeles nødvendigt at faa et Supplement til Bestemmelserne i denne Paragraf, og ihvorvel jeg ikke kan gaa saa vidt, som jeg har hørt, at enkelte ærede Medlemmer ere gaaede, idet de have villet fratende dette Punkt mere Betydning, end jeg vilde finde det rigtigt, saa kan jeg ikke nægte, at dersom man tror, at man hermed har løst den store Opgave, som jeg anser den lovbestemte Al-derdomsforsørgelse for at være, en Forsørgelse, hvorved enhver trængende faar et vist bestemt Beløb, som er fastsat ved en særlig Lov, saa tror jeg rigtignok, at man vil blive stoffet. Men jeg skal ikke forsøge denne Sag videre, jeg skal kun sige, at jeg vil anbefale, at man stemmer for de af Udvalget og dets Flektal stillede Vædringsforslag, idet jeg saa ganske skal overlade til hvert enkelt Medlem, hvor meget eller lidet de finde det rigtigt at lægge ind i et eller andet Punkt af denne Lov.

Hørup: Jeg har ingen Anledning til at opholde det høje Ting længe paa dette Tidspunkt. De Indvendinger og den Kritik, som jeg har anset det for nødvendigt at rette mod dette Lovforslag, staa jo i Tidenden, og der er ikke i det senere fremkommet noget, som gør en yderligere Smødegaaelse af mig tilstrækkelig nødvendig. De Hovedindvendinger, jeg har gjort, har man ikke en Gang forsøgt at besvare. Jeg skulde derfor ikke have taget Ordet nu, hvis det ikke forekom mig, at jeg skyldte det ærede Medlem fra Stege (Bjoffen) en Kvittering for det Mødraab, han for nylig udstødte paa sine Benner's Begne; jeg forstod nemlig det ærede Medlem, som om det var en Opfordring, han kom med, til sine Benner her i Salen: Slip ikke Taget! Hold fast Manne! Det var for mig et levende Udtryk for, at det ærede Medlem føler, at han befinder sig i Stiksnød og er ved at drukne. Det ærede Medlem havde ogsaa en Sigenelse, som meget passede ind i denne Situation, idet han talte om den Traadende eller Lovende, de holdt fast i: Hold fast i Lovenden, inden Ssynkte, var det ærede Medlems Tanteingang! Og det tror jeg, at der er megen Grund til for det ærede Medlem, thi Stillingen er —

synes jeg — efter disse Forhandlinger temmelig mislig. Det ærede Medlem fra Stege føler da en naturlig Forpligtelse ikke blot til at opmuntre sine Benner men ogsaa til at yde dem en faktisk og virkelig Hjælp. Det ærede Medlem havde tænkt over, hvad han skulde raade sine Benner til at sige, naar det kniber for dem senere hen, og det ærede Medlem havde da fundet paa to, jeg kan ikke sige meget finbrige, men dog muligvis ganske praktiske Udveje. Mod det ærede Medlem fra Rolding (Berg) og hans Kritik vilde det ærede Medlem kun sige, at han satte megen Pris paa det nævnte ærede Medlems Erfaring, men da han talte for meget, kunde han ikke forstaa det, og dermed var det ærede Medlem særbdigt. Lige overfor mig, mente det ærede Medlem fra Stege (Bjoffen) at jeg maatte have en noget radikalere Kur, og han sagde til sine Benner: Det, vi skulle gøre lige overfor det ærede Medlem fra Rjoge (Hørup), det er, at vi skulle sige, at han er Ordfører for Højre, og at han drifter sig til at være Ordfører for Regeringen. Se, det er noget, det ærede Medlem kender, det veed han bider, naar det bliver sagt om ham selv! Og det bruge vi, siger han. Vi sige, at det ærede Medlem fra Rjoge er Ordfører for Højre og Ordfører for Regeringen, saa ligger han — vi ligge der nemlig, naar man siger det om os. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem fra Stege faar rigtig Held med sig dertil, og det vilde ogsaa være altfor forbovent af mig, om jeg saaledes vilde trænge mig ind paa det ærede Medlems Omraade og give mtg til at tale paa de Folks Begne, som det ærede Medlem med Rette er Ordfører for. Det viste sig ogsaa i Virkeligheden, at da det ærede Medlem skulde give en Begrundelse — Ord ere ikke nok, der maa ogsaa lidt Begrundelse til — og bevise, hvorledes jeg var Ordfører for Højre i denne Sag, saa endte han med at vise, at Højre helt igennem, i alle de Citater, han anførte, havde den modsatte Mening af den, jeg foresætter. Det ærede Medlem gik lige fra 70erne til Dato, og saa viste det sig, at den Mening om Grundloven, som det ærede Medlem forsvarede, er den samme Mening, som er bleven hævdet af Justitsministeren, den samme Mening, som hævdes af den nuværende Sndenrigsminister, den samme Mening, der hævdes af Højres nuværende Ordfører, det ærede Medlem fra Frederiksværk (Holch), og den samme Mening, der hævdedes af Højres tidligere Ordfører her i Tinget, Højsteretsassessor Rimestad. Alle disse gode solide Højremænd og Provisorister ere